

Milan Ketiš

Valovanje umetnine

16. maj–7. junij 2017

artKIT, Glavni trg 14, Maribor

KID KIBLA, Maribor, Slovenija

“Razstavljam slike, risbe in objekte, ki kažejo ali pa so kar same Valovanje. Valovanje je vse kar obstaja in to poskušam prikazati v svojih delih. Lahko valovijo kar tako iz centra navzven ali navznoter, lahko so razpršene, pisane, črno bele, lahko so stvori, bitja, ljudje, emocije, glasba in zagotovo še marsikaj.”

Umetnik predstavlja izbor del iz serij, nastalih v zadnjih petih letih, ki so sicer vsebinsko različne, a jih družijo ista substanca: valovanje kot gradnik in molekularno vezivo vsega obstoječega. Izhodišča točka artistskega razmisleka in iz njega izhajajočega kreativnega procesa je umetnikova senzibilnost misli in telesa za prostor, ki ga trenutno zaseda. Uporablja surov material, ki se mu intuitivno prepušča, da s pomočjo različnih medijev in materialnih sredstev manifestira instalacijska dela celo do stopnje, ko tudi meja med ready-made in konceptualno umetnostjo vzvalovi do interpolacije z galerijskim prostorom in obiskovalcem. Val je vse in to vse – valovi.

Milan Ketiš je podiplomski študent slikarstva na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Razstavlja risbe, slike in objekte. Risbe tokrat na ogled postavlja prvič, saj mu predstavljajo intimo in sproščanje. Pravi, da mu risba pravzaprav pomeni nekakšno samoterapijo, zato tudi ni potrebe po ‘dodani vrednosti’ v obliki vsebinskih konceptov. Gre za spontan trenutek ustvarjanja, ki se zgodi docela neobremenjeno, v vsakič prenovljeni konstelaciji. Risbe imajo raznoliko, a prepoznavno vsebino: od portretov do različnih zgodb in raziskovanja čutnosti, preko kratko-časenja ali zgolj preproste zabave s potezo, katere rezultat je – dostikrat – presenetljiv odraz neprisiljenosti. Tehnična pomembnost risbe za Ketiša ostaja tisto neskončno interpolarno valovanje, s katerim ohranja prvinski stik z umetniško formo, pri čemer vsakršna vsebinska razlaga postane nepotrebna.

Slike so – kar ni novost – v arzenalu umetniških del najbolj zgovorne, za življenje pa vendarle potrebujejo pozorne oči ter čutečo bit. Gre za posamezna dela, ki ne skrivajo, da so nastala v razvojnem, torej študijskem obdobju, ko je za mladega umetnika najpomembnejše raziskovanje tehnike in materialov. Ali in če – kako lahko spregovori materialna struktura? Navezavo na filozofije Vzhoda in z njimi povezano entopijsko duhovnost je zaznati predvsem v delih *Krogotok*, *Energija telesa* in *Prizemljitev*, ki izvirajo iz časa, ko se je umetnik tudi sam začel ukvarjati z meditacijo in jogo. Te slike predstavljajo umetnikovo osebno čutenje: gre za proces interpretacije in vizualizacije energij človeškega telesa. Med meditacijo je, kakor pravi, začutil inspirativnost podob in skušal vizualizirati valovanje njihovih energij skozi lastno telo. To pomeni, da se načrtno ne prepušča iluziji nedotakljivosti, ampak vztraja in ostaja pri primarni, navdih vzbujajoči podobi ter išče možnosti materializiranja oziroma vizualizacije krogotokov telesne energije.

Časovno zadnja nastala slika *Prizemljitev* upodablja natanko ta ne-prijetni trenutek ‘padca na trdo podlago’ oziroma dokončnega soočenja z neznosno lahkotnostjo neprizemljenega bivanja. Umetnik raziskuje seveda človekovo intimno pri-zemljitev, torej tisto, ki onkraj lastne in prepoznane biti v sebi sami proizvede še nekaj, kar bi poimenovali – da se izognemo Freudu, ki s tovrstno interpretacijo nima dosti skupnega – *inter-ego*. Poanta je morda naslednja: kakor drevo, ki raste iz drevesa, simbolično nakazuje vsaj ilustrativno zmožnost biti, da nadgradi samo sebe in iz same sebe, tako je človek zavezan samoustvarjanju in osebnemu razvoju, ki mu dostikrat ni v pomoč, a ga vendar nezadržno žene naprej. Saj veste: »... ko pr’jat’li prašajo me kam ...« Slika tako postane meditativni medij, sprožilec sekundarnih in subjektiviranih pomenov, kakor je denimo delo *Vzdih / Izdih*: gledati je potrebno toliko časa, da začne slika vračati pogled in opazovati opazovalca kakor reverzibilni ‘stalker’.

Slika z naslovom *Valovita pokrajina* je narejena na leseno podlago z recikliranjem študijskih risb, ki jih je Ketiš uporabil za ozadje. Prevladuje uporaba naravnih materialov, kot so recimo konopljne paličice, s katerimi domiselno ponazarja pulziranje materialnosti. Kolaž iz konopljinih palčk na sliki ustvarja več središčnih točk, iz katerih valovi pokrajina in je tudi prva iz serije *Um roke – dela etnost*. Gre za besedno premetanko iz besed umetnost ter rokodelstvo. Umetnik se sprašuje, ali je mogoče reducirati umetnikovo roko na zavest-po-sebi, in – če je to mogoče – kakšna je v tem primeru nprav roke same ob stiku z naravo.

V isto serijo spadajo tudi *Objekti*. *Objekti* so zmečkane risbe iz trpežnega papirja; zmečkanke, ki ponazarjajo samovzniklo valovanje materiala, ki je organski in zemeljski. Zmečkanka je iz naravnih materialov: rjav papir, lepilo iz moke, grafit, konopljna vrvica, klej, akril, toaletni papir. Umetniku je s tehničnega vidika izrazito pomembno, da gledalcu spregovori tekstura materiala in s tem posledično struktura umetniškega dela. Grobost in trdnost umetnine omogočata opazovanje reliefne površine in zavedanje trdnosti.

Za Milana Ketiša pomeni avtosugestivna kreacija ustvarjanje iz globin duše, ob čemer vnaprejšnji pomen docela izgubi smisel, in ob tem namerno neozaveščenem vsebinskem manku Ketiš predvsem uživa. Njegovo eksperimentiranje je povezano z mišljenjem, čutenjem, pretvorbami energij v vizualne materije, s katerimi skuša vzpostavljati enakovrednost med materialnim ter energetske in, nenazadnje, tudi duhovnim stanjem.

—Nina Jeza & Artists&Poor's

O umetniku:

Milan Ketiš (1992) živi in ustvarja v Mariboru in Ljubljani. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer slikarstvo, z diplomskim delom *Risba telesa*. Študij na Akademiji v Ljubljani tudi nadaljuje in pripravlja magistrsko nalogo z naslovom *Prostor duhovnosti, človek, narava in kultura*.

V letu 2015 se je udeležil izmenjave na University of Arts Helsinki, Academy of fine arts, oddelek za slikarstvo. Njegova dela so bila predstavljena na več samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini.

kontakt:

mail: tullio.milan@gmail.com

gsm: 041 331 939

Otvoritev razstave v torek, 16. maja 2017, ob 18. uri.

Zajtrk z umetnikom v sredo, 17. maja 2017, ob 10. uri.

Kuratorica razstave: Nina Jeza

Razstava bo na ogled do 7. junija.

artKIT, Glavni trg 14, Maribor

odpiralni čas: torek–petek: 10.00–13.00 in 17.00–19.00, sobota: 10.00–13.00

KIBLA

KID KIBLA sofinancirajo Ministrstvo za kulturo RS in Mestna občina Maribor, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, projekt RISK CHANGE (2016–2020) sofinancira program Ustvarjalna Evropa Evropske Unije.